

Kunsten at se

- Om kunstlinjen på Testrup Højskole

Af Victor Bybjerg Jensen

Pit-stop elev F15 og Cand.Merc i International Marketing fra CBS.

Den tredjesidste dag på Testrup F15, sad jeg og drak kaffe med tre venner.

Snakken gik lystigt og pludseligt spurgte én, hvordan et kamera egentlig fungerer. Efter bedste evne forklarede jeg det som jeg havde lært i de forgange måneder. Noget i retningen af: "... altså på et analogt kamera, er det en klap der går op og tillader lyset at ramme en overflade bestående af sølvkrystaller og gelatine. Således fanges lyset i overfladen på filmen. Man fremkalder efterfølgende filmen og nu har man negativer. Herefter skal man belyse noget fotopapir...". Det var, vistnok, alt sammen teknisk korrekt. Men det gav ikke særlig meget mening for tilhørerne. Ikke fordi jeg ikke kunne forklare og ikke fordi de ikke var fuldt ud i stand til at forstå, men fordi alt man lærer på kunstlinjen på Testrup er noget vi først og fremmest praktiserer. Vi lærer med hænderne - og det er fedt!

X

I løbet af fem måneder får man en masse teknisk kunnen. De to linjelærere, maleren Steen Larsen og fotografen Lars Koue Mogensen deler ud af deres erfaringer og formår at gøre undervisningen spændende og levende. Begge er udøvende kunstnere og det mærkes i undervisningen fordi deres egen lyst og engagement skinner igennem. Men teori-ting bliver undervisningen sjældent. I stedet får vi stukket alskens materialer i hånden og bliver sat i gang. Det tekniske kommer med det praktiske – ikke omvendt.

Det bedste eksempel jeg kan give er da vi blev introduceret til oliemaling. Der fik vi et kursus i farvelære på en formiddag og efterfølgende en demonstration af oliemalingens kvalitet i kontrast til akryl. Så fik vi af vide at vi skulle gå i gang med at efterligne et maleri af Michael Kvium. Bum, så var vi i gang.

På kunstlinjen får man lov at forfølge det man har lyst til. Alle, ca. 20, elever skal igennem de samme grundforløb, men hen ad vejen bliver det dog muligt at vælge et eller flere forløb med det som man synes er sjovest. Der er en stor variation i hvad der fanger den enkelte og hvad der får den kreative proces til at slå gnister og det er noget af det der gør det så spændende at være på kunstlinjen. Man har sin daglige gang i et lokale med en masse mennesker der kan og vil noget forskelligt.

Indholdet af undervisningen varierer fra årgang til årgang, men de fleste kommer igennem croquis, tegning, maling, spraymaling, fotografi – digitalt og analogt, keramik og videokunst.

I de sidste to uger af opholdet på Testrup, har man et afsluttende kunstprojekt, hvor eleverne kan vælge deres foretrukne disciplin, under ét overordnet tema bestemt af lærerne.

For mig var det oliemaling.

Jeg blev ikke kunstner af at være på Testrup, jeg lærte at tegne og male. Det var aldrig selve motivet eller budskabet der var afgørende, mit bedste maleri er en bøjet Cocio dåse, men jeg elskede maleprocessen.

Tiden på Testrup er helt igennem fantastisk, men fra tid til anden er det hårdt at være sammen med andre mennesker, hele tiden. Når jeg fik for meget, satte jeg mig over i kunstlokalet og malede. Det giver en mediterende følelse i kroppen at male. At se at lærredet blive fyldt med farver og former. At lade penslen gå fra pallet til lærred, mens øjnene forsøger at gennemskue hvordan den enkelte farve skal blandes og hvordan formen skal skabes. Frem og tilbage går penslen og øjnene. Frem og tilbage.

Så meget desto mere kan det være skide irriterende, når penslen ikke gør som man siger og farven bare ikke er helt rigtig. Men det er også en del af processen. Frem og tilbage.

X

Den tredjesidste dag på Testrup, hvor jeg sad med mine tre venner og forsøgte at forklare hvordan et fotografiapparat virker, måtte jeg efter noget tid konstatere at det ikke nyttede at forklare med ord. Vi var nødt til at praktisere.

For dem der har set et analogt fotografi blive fremkaldt, ved man hvilken magi der opstår i øjeblikket, hvor konturerne af billedet stille og roligt finder vej frem, på det hvide stykke papir. For dem der ikke har prøvet det før – som mine tre venner – er det en magisk oplevelse. En magisk oplevelse der er gennemgående på kunstlinjen fordi man bliver i stand til at skabe, kreere, male, fotografere og udføre det som foregår i hovedet og fantasien, til det til sidst ligger foran dig som et fysisk vidne på en kreativ proces.

Uanset hvor meget der skrives om kunstlinjen på Testrup, gælder det for linjen, som det gælder for fremkaldelsen af analoge fotografier – ord slår ikke rigtigt til, fordi virkeligheden er så meget sjovere. Men de to lærere tager dig i hånden og viser dig vejen hvis du har lyst. Du skal bare være forundingsparat.